

Felkészülés a változásra

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 1Mózes 2:24; 1Sámuel 1:27; Zsoltár 71; 1Korinthus 10:1-13; 13:4-8; 15:24-26

„Igazság jár előtte és követi őt az ő lépéseinek útján” (Zsolt 85:14).

Az élet tele van átmenettel, a dolgok folyton változnak. Az egyetlen, ami állandó, az maga a változás. Valójában ez a lényünk része, még a fizika törvényei is azt tanítják, hogy hozzá tartozik a valóság legalapvetőbb részéhez.

A változás gyakran váratlanul jön. Rutinszerűen tesszük a dolgunkat, amikor hirtelen, egy szempillantás alatt minden más lesz, és ez meglep bennünket.

Máskor viszont előre látjuk a változás közeledtét. Figyelmeztetést, jeleket, jelzést kapunk, ami azt tudatja, hogy valami más lesz. Ilyenkor bölcs dolog a lehető legjobban elkezdni a felkészülést arra, amit előre látunk. Több ilyen változás jelentős: házasság, gyerek, idős kor vagy a halál.

Az is igaz, hogy nem élünk elszigetelve egymástól. Ez azt jelenti, hogy a ránk következő változás komolyan érinti a családjunkat is. Ugyanakkor a családban bekövetkezett változás szintén hatással lehet annak minden tagjára.

A héten olyan változásokkal foglalkozunk, amelyek előbb vagy utóbb, így vagy úgy bekövetkeznek, amelyekkel a legtöbben találkozunk. Azt vizsgáljuk majd meg, hogyan hatnak a családi életre.

VÁRATLANUL

Isten Igéjére jellemző, hogy nem kendőzi az emberi élet valóságát. Épp ellenkezőleg, bemutatja a maga nyersességében, időnként teljes fájdmával és kétségbeesésével együtt. Ráadásul a Biblia az első és utolsó néhány oldalát leszámítva elég szomorú képet fest az emberiségről. Pál nem túlzott, amikor azt írta: „*Mert mindnyájan vétkeztek, és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül*” (Róm 3:23).

Olvassuk el 1Kor 10:1-13 szakaszát! Milyen figyelmeztetéseket és ígéretek találunk itt?

Sokszor a cselekedeteink csupán a változásra adott reakciók. Állandóan változással nézünk szembe. Keresztényként kihívás számunkra, hogy hittel, Istenben bízva fogadjuk ezeket, és a hitünket a kísértésekkel dacolva, engedelmességgel mutassuk ki.

„A világnak emberekre van a legnagyobb szüksége – olyanokra, akik el nem adhatók és meg nem vehetők; olyan emberekre, akik lelkük mélyéig igazak és becsületesek; olyan emberekre, akik merik a bűnt nevén nevezni; olyan emberekre, akik az iránytű pontosságával teljesítik kötelességüket; olyan emberekre, akik kiállnak az igazság mellett, szakadjon bár az ég” (Ellen G. White: *Előtted az élet – Nevelés*. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 55. o.)! Ez éppúgy igaz az ókori Izraelre, mint Ellen G. White idejére vagy a mi korunkra.

A következő ígék szerint milyen hibákat követtek el egyesek változások idején? Mit tanulhatunk az esetükből?

ApCsel 5:1-10 _____

1Móz 16:1-2, 5-6 _____

Mt 20:20-22 _____

A változás beköszönt, és gyakran kísértést, kihívást, sőt időnként félelmet is hoz magával. Milyen fontos, hogy van lelki fegyverzetünk a helyes kezeléséhez! Ismét mondjuk, hogy akár váratlan a változás, akár jellemző része az életnek, fel kell készülnünk arra, ami jön, úgy az előre láthatóra, mint a meglepetésszerűen érkezőre!

FELKÉSZÜLÉS A HÁZASSÁGRA

A házasságkötés jelenti az egyik legnagyobb változást az ember számára.

Természetesen nem mindenki házasodik meg. Jézus, a legfőbb példaképünk nem lépett házasságra, mint ahogyan több más bibliai szereplő sem.

Persze sokan megházasodnak, így a Biblia sem hallgat arról, ami bizonyosan az élet egyik legnagyobb változást hozó eseménye.

Ez az első társadalmi elrendezés, amit a Biblia megemlít. Isten számára a házasság annyira fontos, hogy erre vonatkozóan ugyanazok a szavak tűnnek fel a Szentírásban máshol, mint amit Ádámnak és Évának mondott róla. *„Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté”* (1Móz 2:24, RÚF; lásd még Mt 19:5; Mk 10:7; Ef 5:31). Ezek a szövegek azt fejezik ki, hogy amikor az ember megházasodik, a társával való kapcsolatának kell a legfontosabbnak lennie, megelőzve azt is, ami a szüleihez fűzi. A férfi és a nő szövetsége azért is olyan fontos Isten számára, mert ezzel jelképezi a Fia, Jézus és menyasszonya, az egyház viszonyát (Ef 5:32).

Amikor házat építünk, meg kell állnunk, hogy felmérjük a költségét (Lk 14:28-30). Mennyivel inkább igaz ez, amikor otthont teremtünk! A ház téglából és habarcsból, fából és vasból, vezetékekből és üvegből épül, az ottont viszont nem szükségszerűen anyagi természetű dolgok alkotják.

Milyen meghatározó jellemzők fontosak az élet minden területén, de különösen a házasságra készülők számára? 1Kor 13:4-8; Gal 5:22-23

A házasságra való felkészülésnek személyesen és egyénileg velünk kell kezdődnie. Ugyanakkor jól meg kell gondolnunk, hogy a leendő házastársunk valóban kiegészít-e bennünket. Vajon keményen dolgozik (Péld 24:30-34)? Esetleg haragos természetű (Péld 22:24)? Egy hitet vallunk (2Kor 6:14-15)? Mit gondol a családunk és hogyan vélekednek a barátaink a jövődöbelinkről (Péld 11:14)? Csupán az érzésekre hagyatkozom vagy a hitre is (Péld 3:5-6)? Az ezekre a kérdésekre érkező válaszokon múlhat további életünk boldogsága vagy bánata.

Gondoljunk néhány jó házasságra! Milyen elveket figyelhetünk meg ezekben, amelyek más emberi kapcsolatokra is alkalmazhatók?

FELKÉSZÜLÉS A GYEREKNEVELÉSRE

Kevés dolog változtatja úgy meg az életünket, mint egy gyerek születése. A családban attól kezdve már semmi nem lesz és nem is lehet ugyanolyan, mint azelőtt volt.

„Mint a nyilak a hősnek kezében, olyanok a serdülő fiak. Boldog ember, aki ilyenekkel tölti meg tegezét; nem szégyenülnek meg, ha ellenséggel szólnak a kapuban” (Zsolt 127:4-5).

A gyerek nem érkezik használati útmutatóval, ami megmondaná a szülőknek, hogyan gondoskodjanak róla és miként oldják meg a felmerülő gondokat. Még tapasztalt szülők is megdöbbennek időnként a gyerekeik tettei, szavai vagy hozzáállása láttán.

Amilyen fontos felkészülni a házasságra, éppen olyan lényeges, hogy akik szülők szeretnének lenni, felkészüljenek a nagyszerű felelősségre!

Milyen elveket szűrhetnek le a leendő szülők az alábbi történetekből, még ha ezek az esetek egyediek is voltak? Bír 13:7; 1Sám 1:27; Lk 1:6, 13-17, 39-45, 46-55, 76-79

Nagyszerű felelősséget és lehetőséget kaptak ezek a szülők! Három párból Izrael prófétáinak és vezetőinek szülei váltak, az egyik gyerek a megígért Messiás előfutára lett, egy másik pedig maga Krisztus.

Szülőként fel kell készülnünk életünk radikális megváltozására, még ha a gyerekeink nem is lesznek bibliai próféták!

„Már a gyermek születése előtt kezdődjék el a felkészítése, amely nyomán képes lesz eredményesen küzdeni a gonoszság elleni harcban.

Ha gyermeke születése előtt semmit sem tagad meg magától az anya, ha önző, türelmetlen és nagy igényű, e vonások megjelennek a gyermek természetében is. Így sok gyermek születési jogként szinte legyőzhetetlen hajlamokat szerzett a gonoszra” (Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 216-217. o.).

Mit tehetünk, akár a gondviselésünk alá tartozó gyerekekről van szó, akár mások iránti felelősségünkről, hogy minden a lehető legjobb, hívhöz illő módon történjen?

FELKÉSZÜLÉS AZ IDŐS KORRA

„A mi esztendeink napjai hetven esztendő, vagy ha feljebb, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük nyomorúság és fáradság, amely gyorsan tovatűnik, mintha repülénnék” (Zsolt 90:10). Mózes szavai az idő kérlelhetetlen meneteleéről szólnak. Az évek múlásával érezni kezdjük testünkben a változást. A hajunk megöszül vagy kihull, lelassulunk és mindennapi társunk lesz a sajnó fájdalom. Amennyiben megházasodtunk és gyerekeink is vannak, talán a gyerekeinknek is születnek gyerekei, és örömről lelkünkkel lelkünkkel az unokákban. Az élet korábbi szakaszai felkészítenek az utolsóira.

Olvassuk el a 71. zsoltárt! Mit tanít ez a zsoltár nem csupán az idős korral, hanem általában az életre való felkészüléssel kapcsolatban?

A 71. zsoltár egy idősebb embertől származik, aki tapasztalja az élet változásaival járó kihívásokat, de boldog, mert mindvégig az Úrba vetette bizalmát. Úgy a legjobb megöregedni, ha már fiatalon Isten a reménységünk. A zsoltár szerzője három általános, fontos tanulságot fogalmaz meg, amit efelé az életszakasz felé haladva tanult meg.

Legyen mély és személyes kapcsolatunk Istennel! Már fiatalkorától kezdve (Zsolt 71:17) Isten volt az erőssége (Zsolt 71:1, 7) és az Üdvözítője (Zsolt 71:2). Az Úr szikla és vár (Zsolt 71:3), Ő a reménysége és a bizalma (Zsolt 71:5). Beszél Isten hatalmas tetteiről (Zsolt 71:16-17), az erejéről és hatalmáról (Zsolt 71:18) és mindazokról a nagy dolgokról, amelyeket megtett (Zsolt 71:19). Végül így kiált: „kicsoda hasonló te hozzád, oh Isten” (Zsolt 71:19)?! Elmélyítik az Istennel szerzett tapasztalatunkat a vele való mindennapi beszélgetéseink, miközben tanulmányozzuk az Igét és megállunk, hogy végiggondoljuk mindazt, amit az Úr értünk tett.

Alakítsunk ki jó szokásokat! Segít az életet tovább és jobban élvezni a megfelelő táplálék, az edzés, a víz, a napfény, a pihenés stb. Figyeljünk fel különösen arra, ahogyan a zsoltáros a bizalom (Zsolt 71:3), a dicsőítés (Zsolt 71:6) és a remény (Zsolt 71:14) szokásaira utal!

Szenvedélyesen szeressük Isten ügyét! A zsoltáros nem vágyott tétlen idős korra. Még visszavonultságában is dicsőíteni kívánta Istent (Zsolt 71:8), beszélni akart róla (Zsolt 71:15-18).

Milyen előnyökkel jár az öregedés? Mit tanul meg az ember akkorra, amivel fiatalabb korában még nem volt tisztában, amit elmondhat az ifjabbaknak?

FELKÉSZÜLÉS A HALÁLRA

Van egy változás, ami mind közül a legnagyobb és amire mindenki számíthat, hacsak nem lesz életben a második advent idején – ez pedig a halál. A házasságkötés és a születés mellett egy közeli családtag halálánál ugyan minek nagyobb a családra gyakorolt hatása?

Olvassuk el 1Kor 15:24-26 szakaszát! Mit tanítanak ezek a versek a halálról?

A halál sokszor váratlanul és tragikusan érkezik. Hány férfi, nő, sőt gyerekek ébredt fel reggel, aztán még mielőtt a nap lement, nem elaludt, hanem a halálban hunyta le a szemét? Hányan ébredtek fel reggel, akik még napnyugta előtt elvesztették egyik családtagjukat?

Sem a saját, sem a szeretteink előre nem látható halálára nem készülünk fel másképp, mint hogy hittel ragaszkodunk az Úrhoz, és minden pillanatban az Ő igazságának palástja alatt maradunk (lásd Róm 3:22).

Mit tennénk viszont akkor, ha tudnánk, hogy már csak egy pár hónapunk maradt? Talán nem látjuk pontosan előre, mikor győz le bennünket a halál, azt viszont tudhatjuk, ha az életünk a végéhez közeledik. Éppen ezért különösen fontos felkészíteni magunkat és a családunkat az elkerülhetetlenre!

Olvassuk el 1Kir 2:1-4 részét, Dávid néhány utolsó szavát, amit a fiához, Salamonhoz intézett! Milyen tanulságokat találunk benne mind a saját, mind a családtagjaink halálára való felkészüléssel kapcsolatban?

Első ránézésre azt is mondhatnánk: *Hát ez remek! Dávid, aki halálba küldte Uriást, miután parázna viszonyban teherbe ejtette a feleségét (lásd Sámuel második könyve 11. fejezete), azt mondja a fiának, hogy járjon az Úr útján!* Másrészt viszont talán pontosan e bűne és az azt követő szörnyű következmények miatt voltak olyan hatásosak a szavai. A maga módján bizonyára óvni akarta a fiát attól a balgaságtól, ami neki is annyi bánatot okozott. A nehezebb úton tanulta meg, súlyos leckék árán, hogy mi a bűn ára, és kétségkívül meg akarta kímélni a fiát azoktól a fájdalmaktól, amelyeket ő maga átélt.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Az ókori Izrael pusztai történetét olvasva a nagy változások előtt sorra elkövetett hibáik litániáját láthatjuk, pedig megnyilvánult Isten csodálatos szeretete és hatalma. Aztán mielőtt Izrael végre beléphetett az ígért földjére – és így egy újabb nagy kihívás elé nézett –, Mózes a következőt mondta a népnek: *„Saját szemetekkel láttátok, mit tett az ÚR Baal-Peór miatt, hogyan pusztította ki közületek Istenetek, az ÚR mindazokat, akik Baal-Peórt követték. De ti, akik ragaszkodtatok Istenetekhez, az ÚRhoz, ma is mindnyájan éltek. Íme, én megtanítalak benneteket azokra a rendelkezésekre és törvényekre, amelyeket Istenem, az ÚR parancsolt meg nekem. Azok szerint cselekedjete azokon a földön, ahova bementek, hogy birtokba vegyétek. Tartsátok meg és teljesítsétek azokat, mert ezáltal lesztek bölcsök és értelmesek a népek szemében. Ha meghallják mindezeket a rendelkezéseket, ezt mondják majd: Bizony, bölcs és értelmes nép ez a nagy nemzet! Mert melyik nagy nemzethez vannak olyan közel az istenei, mint hozzánk a mi Istenünk, az ÚR, valahányszor kiáltunk hozzá?! És melyik nagy nemzetnek vannak olyan igazságos rendelkezései és előírásai, mint amilyen az az egész törvény, amelyet én adok ma elétek?! Őrizkedj azért, és vigyázz nagyon magadra, hogy meg ne feledkezz azokról, amiket saját szemeddel láttál, és ki ne vesszenek emlékezetedből, amíg csak élsz! Ismertesd meg azokat fiaiddal és unokáiddal is”* (5Móz 4:3-9, RÚF). Milyen fontos, hogy ne feledkezzünk el arról, amit az Úr tett értünk! Mi lenne jobb módja az emlékezetben tartásnak, mint az, ha megtanítjuk az utánunk jövőket? Figyeljünk fel arra is, hogy mennyire központi a szerepe itt is a családnak! Minderre meg kellett tanítaniuk a gyerekeiket. A Baál-Peórnál elkövetett bűn csak rombolta a családi életet. „A kicsapongás bűne Isten ítéletét hozta Izraelre. A nők kifejezett szándéka, hogy lelkeket ragadjanak el, nem ért véget Baál-Peórnál” (Ellen G. White: *Boldog otthon*. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 277. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Beszélgessünk az osztályban arról, hogyan készültünk az élet nagy szakaszaira, legyen az házasság, gyereknevelés, idős kor vagy bármi más! Miként hatottak e változások a családunkra? Mit tanultunk meg, ami segíthet másoknak is hasonló fordulópontok előtt?**
- 2) **Ismét idézzük fel Dávid szavait Salamonhoz, tekintettel a Betsabéval elkövetett bűnére, ami árnyékot vetett Dávid uralkodásának hátralevő részére és amit megsínylelt a családja is! Hogyan vehetjük észre az események között az Úr kegyelmét?**

ID. SZÖLLŐSI ÁRPÁD

*Miről szól a Biblia?
van Isten
szeret az Isten
eljött hozzánk az Isten
megbocsát az Isten
haza vár az Isten*

*Hiszünk Isten létezésében
hiszük, hogy a Biblia Isten szava
hiszük, hogy minden ember bűnös
hiszük, hogy szükség van Megváltóra
hiszük, hogy a Megváltó Jézus Krisztus
hiszük, hogy a Biblia feltárja a jövőt*